

שם ומשפחה

מבדק גרפו-אסוציאטיבי

לפניך רשומים 20 מושגים בהם אנו משתמשים בחיי היומיום ובאופן שגרתי. הינך מתבקש/ת לרשום על הקו הארוך מצד שמאל של המילים, מילה אחת בלבד הממשיכה באופן אסוציאטיבי, את משמעותה של המילה הרשומה.

לדוגמה: המושג – ילד מילה ממשיכה < sale

יום	_____
גבר	_____
שקר	_____
משפחה	_____
משפט	_____
אישה	_____
לימודי	_____
אב	_____
חברים	_____
בעל	_____
אמת	_____
עבודה	_____
אחריות	_____
אם	_____
יעילות	_____
כעס	_____
עשייה	_____
סיטואציה	_____
תקשורת	_____
חריצות	_____

כעת משסיימת לרשום, הינך מתבקש/ת:

- (א) לציין בקו הקצר מימין של כל צירוף מילים מספרים מ: 1- 20 על פי הסדר אותם רשמת.
- (ב) לסמן בעיגול צירוף אחד של מילים, המוצא חן בעיניך ביותר.
- (ג) לסמן ב-X צירוף אחד של מילים, שלא מוצא חן בעיניך ואינך "מתחבר/ת" אליו.

שם ומשפחה _____

מבדק גרפו-אסוציאטיבי חלק ב'

לפניך רשומות 10 מילים אקראיות. הינך מתבקש/ת לכתוב סיפור קצר
סדר המילים בסיפור אינו חשוב, המשלב בתוכו את כל המילים הר"מ.
בסוף הסיפור הינך מתבקש/ת לחתום לחתום חתימתך הרשמית.

אמת. אישה. גבר. יום. שקר. עבודה. כועס. סיטואציה. אחריות. חריצות.

מבדק גרפו-אסוציאטיבי/יוסי דמתי

המבדק הגרפו-אסוציאטיבי הינו מבדק השלכתי רב תחומי ומגוון, המשלב אבחון גרפולוגי ומבדק השלכתי. הוא מורכב משני חלקים המהווים בסיס איתן להשתקפות מאפייני אישיותו של הנבדק. החלק הראשון הינו השלכתי/אסוציאטיבי מושגי, בו ניתן לבחון באופן מהותי דרך תגובתו הטבעית/ספונטאנית של הנבדק והתייחסותו הסובייקטיבית למושגים/גירויים, בעלי משמעות כלשהי, המבטאים כל אחד בנפרד, כל קבוצה ומשמעותה וכולם ביחד, את מרכיבי ומאפייני הפסיפס של האישיות הנבדקת. בחינת אישיותו של הנבדק נמדדת גם במתאם ישיר להתייחסותו הפוזיטיבית מחד או הנגטיבית מאידך, לכל הרכב של צמד מילים, הן במינון דהיינו, מספר צמדי מילים בעלות קונוטאציה חיובית ולהפך, והן בעוצמת הנגטיביות או הפוזיטיביות שהנבדק בחר לתאר. דוגמה: (א) סיטואציה – יעילה. (ב) סיטואציה – מכבידה. כאמור, איסוף הנתונים הכמותיים ועוצמתם, ישקפו מגמת התנהלותו של הנבדק.

כמו כן, הוכח שנבדקים שלהם התייחסות נגטיבית למושג כלשהו, יבטאו זאת באופן בלתי מודע בסימנים גראפיים הומוגניים או הטרוגניים מעכבים. לעומתם, נבדקים בעלי חשיבה חיובית יבטאו זאת בכתב, בעל סימנים גראפיים הומוגניים או הטרוגניים מקדמים.

לדוגמה: המושג אב – מאב. לעומת אב – אפיס. (הדוגמה להמחשה בלבד)

עשרים מושגים אלה מהווים ביחד ארבע קבוצות הומוגניות הבוחנות כאמור, מגוון מרכיבי ומאפייני אישיותו של הנבדק. המושגים הנ"ל המשתייכים לארבע הקבוצות ממוקמים בתפזורת אקראית ומהווים כאמור ארבע קבוצות:

קבוצה א' מכוונת לדרך תגובתו ובודקת התייחסותו הערכית/מוסרית, דוגמת המושגים "שקר" "אחריות" ועוד..

קבוצה ב' מכוונת לסגנון תגובתו ברמה הקונקרטית מעשית/ביצועית, דוגמת המושגים "עבודה" "סיטואציה" "יום" ועוד,,

קבוצה ג' מכוונת לסגנון חשיבתו ובודקת רמתו הקוגניטיבית, דוגמת המושגים "חשיבה" "משפט" "לימודי" ועוד,,

קבוצה ד' הקבוצה האחרונה מכוונת לסגנון תגובתו והתייחסותו במישור החברתי/סוציאלי, דוגמת המושגים "חברים" "תקשורת" ועוד,,

מתפקידם של כל הגירויים הנ"ל, לעורר תגובה ראשונית ספונטאנית וסובייקטיבית המשקפת כאמור את דרך התייחסותו והעדפתו הראשונית "הנשלפת" ע"י הנבדק באופן טבעי וספונטאני במישור זה.

ניתן לסכם בכך, שבחלק הראשון של המבדק ניתן לבחון שלושה מרכיבים עיקריים:

(א) מושגית – דרך עולמו הסובייקטיבי ותגובתו הספונטאנית, לגירוי מושגי.

(ב) פוזיטיבי או נגטיבי – האם הנבדק מחבר מושג חיובי או שלילי לגירוי המושגי האקראי.

(ג) גרפולוגית – משמעות הסימנים הגראפיים במושגי התגובה הנרשמים, ובדיקת המתאם

בינם לבין סעיף ב' המשקף פוזיטיביות מול נגטיביות דהיינו, הומוגניות או הטרוגניות.

מכאן נבין שדרך תגובתו של הנבדק הן מעולם המושגים ה"נבחר" והן מהתייחסותו החיובית או השלילית, בבחינת המינון והעוצמה, ישקפו מאפייני אישיותו של הנבדק.

בחלק זה של המבדק ובתום כתיבת רשימת 20 מושגי התגובות לגירויים הרשומים, מתבקש הנבדק לרשום בקו הקצר מצד ימין של המושג את הסדר המספרי מ-1 – 20 על פי סדר כתיבתם, ולציין בעיגול צמד מושגים המוצאים חן בעיניו באופן מיוחד, ולציין ב-X צמד מושגים נוסף שאינו מתחבר עימם ושאינם מוצאים חן בעיניו. הנחיות אלו אמורות לבדוק:

(א) דרך התנהלותו של הנבדק ביישום מטלות.

כאמור, ניתן יהיה לראות סגנון רבגוני של תגובות במספור ע"פ הסדר הנכתב, המעידים על דרך התנהלותו של הנבדק:

(1) יתכן ותהיינה מחיקות של המספרים וכתיבת מספרים חדשים. המעידים על...

(2) ניתן יהיה לראות רשימת מספרים ברצף מלמעלה עד למטה מ-1 – 20. ללא מחיקות וללא שינויים, התנהלות המעידה על...

(3) יהיו שיציינו שאינם זוכרים את הסדר בו רשמו את צמדי המילים. הערה המעידה על...

(4) יהיו כאלה שלא ירשמו את כל צמדי המילים על פי המתבקש, וגם לא יציינו את סדר רשימת צמדי המושגים הנ"ל. מה שמעיד על..

(ב) השתייכותם הקבוצתית של שני צמדי המושגים הנבחרים ומיקומום בספקטרום החיובי/שלילי.

בחירת צמדי המילים תקבע במידה רבה את המשקל הסגולי שמעניק הנבדק לכל אחד מארבעת הקבוצות הנ"ל. מה שמלמד על נטייתו הטבעית, ברמת החיוב והשלילה שיש במושגים אלה. מחד, עיבודם האלסטי או בהיצמדותו של הנבדק למסרים הראשוניים של הגירוי ובהעצמת משמעות הגירוי ע"י דרך בחירתו ברמה הפוזיטיבית או הנגטיבית.

דהיינו, נשאל עצמנו מדוע בחר הנבדק בצמד מילים/מושגים שאליהם הוא מתחבר והם מוצאים חן ב"עיניו" באופן מיוחד, כאשר למעשה השילוב ביניהם משקף צמד מושגים בעלי מסר שלילי. או להיפך, כאשר נבחין בצמד מילים/מושגים בעלי מסר חיובי אותם מציין הנבדק כצמד מושגים שאליהם אינו מתחבר וכו'...

אינדיקציה נוספת שתמחיש לנו אפיוני אישיותו של הנבדק ברצף המעכב – מקדם, הם הסימנים הגראפיים. מהם נוכל ל"שלוף" ולבדוק מתאמים בין המושגים ה"נבחרים" לבין התכונות המתאפיינות בסימנים הגראפיים הנבדקים.

על פי בדיקת מתאמים בין הסימנים הגראפיים, לבין בחירת צמדי המילים והמשתמע מכך, הבחנו במתאמים גבוהים מאוד ששיקפו התאמה בין התנועה, הכפיתה, הלחץ, הקיפוחים, רמת ההפשטה, השלדיות, ורמת הקריאות לבין בחירת צמדים פוזיטיביים ומאידך צמדים נגטיביים.

החלק השני של המבדק מתבסס בעיקר בסימנים הגראפיים של כתב היד, בשימת דגש מיוחדת על רשימת המילים המהוות מאגר מושגי לכתיבת הסיפור.

המילים שנבחרו להוות מסד לכתיבה תיאורית, נבחרו מעולמו המגוון של הנבדק כגון:

(א) עולם העבודה, הפרקטי קונקרטי והתנהלותו במאפייני היישום.

3/

(ב) מקומו של הנבדק בסיטואציות שונות והסתגלותו החברתית.

- ג) משמעות ומהות מערכת היחסים, שהציב הנבדק עם בן המין השני.
ד) התייחסותו של הנבדק לעולם הערכי/מוסרי ודרך חשיבתו.
ה) "מקומו" של הדחף הרגשי והשפעתו על הנבדק.

לכל אחד מהסעיפים הנ"ל, ישנו מושג המוזכר בעשר המילים/מושגים המהווים כאמור מסד לכתיבת הסיפור. קיימים נבדקים שמתייחסים למילים הנ"ל כרשימת מכולת, ומנסחים באופן טכנוקרטי משפט אחד לכל מילה, ללא כל הקשר למילים האחרות. מה שמלמד על קושי בהבנת הנקרא, או התעלמות מההנחיות הכתובות.

דרך תגובתו של הנבדק לרשימת "מוצרים" אלו ילמדו אותנו על דרך חשיבתו, דרכי פעילותו החברתית, הערכית והיישומית. כמו כן, נבדוק ונבצע ע"פ הוצאת הסימנים הגראפיים מכתב היד של הנבדק, בשילוב בדיקת העדפותיו הן בבחירת המושגים כ"מובילי" התיאור. לדוגמה: יהיו נבדקים שהמוטיב המרכזי ב"סיפור" תהיה העבודה. יאפיין בד"כ אנשים פרקטיים. אחרים יעדיפו תיאור של סיפור שיתמקד במוטיב החברי, מה שיעיד על נבדקים המעדיפים אינטראקטיביות וחיי חברה, וכו'...

חשוב לבדוק מיקומם או אולי התעלמות מכוונת או בלתי מודעת ממושגים רשומים. כאמור חלק זה של המבדק בודק יכולות המשגה וכן בדיקת יכולתו של הנבדק לבצע סינתזה מכללת בתיאור המושגים ה"מוגשים" אותם חייב הנבדק לשלב בסיפור וברמה הכוללת שהנבדק מתאר. שילוב זה יהווה אינדיקציה משמעותית להתייחסותו של הנבדק לכל מושג בנפרד ולמכלול המושגים בכלל בבחירת הסיפור, בהתמקדותו, בהעדפותיו ובתיאור עצמי שיתבטא בסיפור.

לא כן בחלק הראשון של המבדק. בחלק זה מתבקש הנבדק לפעול באופן יחידני, לכל צמד מילים תהיה לו התייחסות ספציפית שאינה מחייבת אותו להתחשב בצמדי המילים האחרים. עשר המילים המהוות תשתית/בסיס לכתיבת הסיפור יהוו עבור הנבדק קטליזאטור בבחירת נושא הסיפור. יש ויהיו שיתמקדו בעיקר בנושא העבודה. יהיו אחרים שידגישו את מערכת היחסים בינו לבינה. יהיו אחרים שישומו דגש בעיקר על מרכיבי האמת או השקר בכתיבת הסיפור. נבדק אחר ידגיש את משמעות האחריות הכבדה ה"רובצת" עליו. כל אחד מהשלכותיו האישיות כל אחד ומאגר האסוציאציות שבו.

שילוב של המסרים הכנים או הסמויים שמתאר הנבדק ובדיקה גרפולוגית של כתב היד, ישקפו באופן משמעותי את מאפייני אישיותו של הנבדק.

